KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2018/1640

av den 13 juli 2018

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 vad gäller tekniska tillsynsstandarder som ytterligare specificerar kraven på rapportörer under tillsyn vad gäller styrning och kontroll

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU samt förordning (EU) nr 596/2014 ([1]), särskilt artikel 16.5 fjärde stycket, och

av följande skäl:

(1) Genom artikel 16 i förordning (EU) 2016/1011 införs vissa krav på styrning och kontroller för rapportörer, inbegripet ett krav på att ett kontrollramverk ska finnas på plats för att säkerställa att dataunderlag som används inte är föremål för otillbörlig påverkan och att det är korrekt och tillförlitligt, samt ett krav på att effektiva system och kontroller ska finnas på plats för att säkerställa att tillhandahållandet av dataunderlag inte är föremål för otillbörlig påverkan och att de är tillförlitliga. Vissa av kraven behandlas redan i artiklarna 11 och 15 i förordning (EU) 2016/1011 och motsvarande delegerade förordningar. I vissa avseenden är dock bestämmelsen i denna delegerade kommissionsakt mer långtgående än i artiklarna 11 och 15 i förordning (EU) 2016/1011, och vissa rapportörer under tillsyn kanske inte omfattas av dessa bestämmelser i artiklarna 11 och 15 eftersom de rapporterar data till referensvärden som tillhandahålls av administratörer som är undantagna från tillämpningsområdet för förordning (EU) 2016/1011. För att undvika rättslig osäkerhet påverkar kraven i denna delegerade kommissionsförordning inte artiklarna 11 och 15 i förordning (EU) 2016/1011och motsvarande delegerade förordningar, och de är därför endast tillämpliga i den mån de kompletterar ovannämnda bestämmelser.

(2) Det kontrollramverk som en rapportör under tillsyn inrättar bör innefatta ett förfarande för att upptäcka och hantera överträdelser av förordning (EU) 2016/1011 och överträdelser av tillämpliga uppförandekoder, samt riktlinjer för visselblåsare, översyn och regelbunden granskning av processen för tillhandahållande av dataunderlag. Detta för att rapportörer under tillsyn ska kunna säkerställa att de agerar i enlighet med lagen och tillhandahåller dataunderlag som är rättvisande och tillförlitligt.

(3) Den utbildning som uppgiftslämnare som arbetar hos en rapportör under tillsyn är skyldiga att ha enligt artikel 16.2 b i förordning (EU) 2016/1011 bör även inbegripa utbildning i hur referensvärdet är ämnat att mäta den underliggande marknadssituationen eller den ekonomiska verkligheten samt utbildning i alla delar av den uppförandekod som är tillämplig på rapportering av dataunderlag. Detta är centralt för att säkerställa att uppgiftslämnare agerar korrekt och i linje med metoden för att fastställa referensvärdet.

(4) De åtgärder för att hantera intressekonflikter som en rapportör under tillsyn är skyldig att ha infört i enlighet med artikel 16.2 c i förordning (EU) 2016/1011 bör innefatta åtgärder för att skilja uppgiftslämnare åt från andra av rapportörens anställda, och åtgärder gällande rapportörens riktlinjer för ersättning till uppgiftslämnare, för att minimera uppgiftslämnarnas incitament att manipulera tillhandahållandet av dataunderlag.

(5) De dokumentationssystem som en rapportör under tillsyn är skyldig att ha i enlighet med artikel 16.2 d i förordning (EU) 2016/1011 bör inbegripa krav på dokumentation av kommunikation i samband med tillhandahållande av dataunderlag, inbegripet uppgiftslämnarnas namn. Syftet med detta är att skapa transparens.

(6) Att låta uppgiftslämnare göra skönsmässiga bedömningar medför en risk för att olika experter tillämpar detta på olika sätt eller till och med att samma expert tillämpar det på olika sätt över tid. Skönsmässiga bedömningar gör också de relevanta referensvärdena mer sårbara för manipulation. Det är därför nödvändigt att de riktlinjer som fastställs i enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) 2016/1011 inbegriper en ram som säkerställer en enhetlig

([1]) EUT L 171, 29.6.2016, s. 1.

tillämpning av avgöranden eller skönsmässiga bedömningar, och som minskar risken för manipulation. En sådan ram bör innehålla en skyldighet att genomföra regelbundna interna översyner av tillämpningen av expertbedömningar. Den bör även fastställa vilka typer av information som ska beaktas eller inte beaktas, i syfte att på lämpligt sätt avgränsa den skönsmässiga bedömningens tillämpningsområde.

(7) Administratörer bör ges tillräckligt med tid för att säkerställa att kraven i denna förordning efterlevs. Denna förordning bör därför börja tillämpas två månader efter det att den trätt i kraft.

(8) Denna förordning grundar sig på det förslag till tekniska tillsynsstandarder som Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) har överlämnat till kommissionen.

(9) Esma har genomfört öppna offentliga samråd om det förslag till tekniska tillsynsstandarder som denna förordning grundas på, gjort en kostnads-nyttoanalys och begärt in ett yttrande från den intressentgrupp för värdepapper och marknader som inrättats i enlighet med artikel 37 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ([1]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

Denna förordning gäller inte rapportörer under tillsyn som endast bidrar med uppgifter till icke-signifikanta referensvärden.

De krav som införs genom denna förordning ska inte påverka de krav som införts genom artiklarna 11 och 15 i förordning (EU) 2016/1011 eller de tekniska tillsynsstandarder som antagits enligt artikel 11.5 och 15.6 i förordning (EU) 2016/1011 ([2]).

Artikel 2

Kontrollramverk

Det kontrollramverk som rapportörer under tillsyn är skyldiga att ha i enlighet med artikel 16.1 i förordning (EU) 2016/1011 ska inbegripa införande och upprätthållande av minst följande kontroller:

a) En effektiv översynsmekanism för översyn av datarapporteringsprocessen som inbegriper ett riskhanteringssystem, identifiering av personal i ledande ställning som är ansvarig för datarapporteringsprocessen och medverkan av alla regelefterlevnadsfunktioner och interna revisionsfunktioner inom rapportörens organisation.

b) Riktlinjer för visselblåsning, inbegripet lämpliga skyddsåtgärder för visselblåsare.

c) Ett förfarande för att upptäcka och hantera överträdelser av förordning (EU) 2016/1011 och överträdelser av tillämpningen av uppförandekoden i artikel 15 i den förordningen, inbegripet ett förfarande för att undersöka eventuella upptäckta överträdelser och registrera de åtgärder som vidtas med anledning av dem.

d) Regelbundna översyner av processerna för datarapportering, minst en gång per år och om den tillämpliga uppförandekoden ändras.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

([2]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/1638 av den 13 juli 2018 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 vad gäller tekniska tillsynsstandarder som ytterligare specificerar hur dataunderlagets lämplighet och verifierbarhet ska säkerställas, samt de interna övervaknings- och verifieringsförfarandena för en uppgiftslämnare som en administratör av ett kritiskt eller signifikant referensvärde måste säkerställa när dataunderlaget för ett referensvärde rapporteras från en front office-funktion (se sidan 6 i detta nummer av EUT) och kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/1639 av den 13 juli 2018 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 vad gäller tekniska tillsynsstandarder som ytterligare specificerar innehållet i den uppförandekod som ska utarbetas av administratörer av referensvärden som baseras på dataunderlag från rapportörer (se sidan 11 i detta nummer av EUT).

Artikel 3

Kontroller av uppgiftslämnare

1. De system och kontroller som rapportörer under tillsyn är skyldiga att ha i enlighet med artikel 16.2 a i förordning (EU) 2016/1011 ska inbegripa en dokumenterad och effektiv process för datarapportering, och inbegripa minst följande:

a) En rutin för att utse uppgiftslämnare, och förfaranden för datarapportering om en uppgiftslämnare oväntat inte är tillgänglig, inbegripet förfaranden för att utse ersättare.

b) Förfaranden och system för övervakning av de data som används vid rapportering, och själva dataunderlaget, som har förmåga att utfärda varningar i enlighet med parametrar som fastställts på förhand av rapportörerna.

2. Utan att det påverkar några krav enligt artikel 15 i förordning (EU) 2016/1011 ska rapportören vid tillämpning av artikel 16.2 a i den förordningen, beakta följande kriterier vid avgörandet av huruvida det är rimligt att ha ett förfarande för godkännande från en fysisk person som har en överordnad ställning jämfört med uppgiftslämnaren.

a) Omfattningen av skönsmässiga bedömningar i rapporteringsprocessen.

b) Arten och omfattningen av den verksamhet som bedrivs av rapportören under tillsyn samt dess komplexitet.

c) Huruvida intressekonflikter kan uppstå mellan datarapportering till referensvärdet och handel eller annan verksamhet som utförts av rapportören.

3. Om de kontroller som införts av en rapportör under tillsyn inbegriper ett förfarande för godkännande från en fysisk person som har en överordnad ställning jämfört med uppgiftslämnaren, ska dessa kontroller innehålla tydliga regler gällande när godkännandet får ske, och – om det finns möjlighet till godkännande efter det att dataunderlaget rapporterats in – ska de ange under vilka omständigheter godkännande efter inlämnandet är tillåtet, och den maximala tidsperiod inom vilken ett sådant godkännande får ske.

Artikel 4

Utbildning för uppgiftslämnare

1. De system och kontroller som rapportörer under tillsyn är skyldiga att ha i enlighet med artikel 16.2 b i förordning (EU) 2016/1011 ska inbegripa utbildningsprogram för att säkerställa att varje uppgiftslämnare har

a) erforderlig kunskap om och erfarenhet av hur referensvärdena är avsedda att mäta den underliggande marknadssituationen eller den ekonomiska verkligheten,

b) erforderlig kunskap om alla delar av den tillämpliga uppförandekoden, som tagits fram enligt artikel 15.1 i den förordningen, om sådan finns.

2. Uppgiftslämnarnas kunskap om det som avses i punkt 1 a och b, och om kraven i förordning (EU) 2016/1011 samt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 ([1]), ska i den mån det är relevant för uppgiftslämnarens uppdrag, utvärderas regelbundet och åtminstone en gång om året, för att säkerställa att det fortfarande är lämpligt att uppgiftslämnaren i fråga fortsätter i sin roll.

3. Punkt 2 ska inte tillämpas på rapportörer under tillsyn som rapporterar till signifikanta referensvärden.

Artikel 5

Intressekonflikter

1. De åtgärder för hantering av intressekonflikter som rapportörer under tillsyn är skyldiga att ha i enlighet med artikel 16.2 c i förordning (EU) 2016/1011 ska åtminstone inbegripa följande åtgärder:

a) Ett register över intressekonflikter som ska hållas uppdaterat och användas för att registrera alla intressekonflikter som identifierats och åtgärder som vidtagits för att hantera dem; registret ska vara tillgängligt för interna eller externa revisorer.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG (EUT L 173, 12.6.2014, s. 1).

b) Fysisk separation av uppgiftslämnare från andra av rapportörens anställda, om sådan separation är lämplig med hänsyn till omfattningen av skönsmässiga bedömningar i rapporteringsprocessen, arten, omfattningen och komplexiteten i rapportörens verksamhet samt huruvida intressekonflikter kan uppstå mellan rapportering av dataunderlag till referensvärdet och handel eller annan verksamhet som rapportören utför.

c) Lämpliga interna översynsförfaranden inbegripet – i fall där det inte förekommer någon organisatorisk eller fysisk separation av anställda– regler som styr interaktionen mellan uppgiftslämnare och front office-personal.

2. Åtgärderna för hantering av intressekonflikter ska även inbegripa riktlinjer för ersättning till uppgiftslämnare som säkerställer att uppgiftslämnarnas ersättning inte är kopplad till något av följande:

a) Referensvärdets värde.

b) De specifika värden som inrapporterats.

c) Resultaten av någon specifik verksamhet för den övervakade rapportören där rapportering av dataunderlag till ett referensvärde kan ge upphov till en intressekonflikt.

Artikel 6

Dokumentation

1. Dokumentationen av kommunikation i samband med lämnandet av dataunderlag enligt 16.2 d i förordning (EU) 2016/1011 ska innefatta dokumentation av det dataunderlag som lämnats samt namnen på uppgiftslämnarna.

2. Dokumentationen av rapportörens exponering för finansiella instrument som använder referensvärdet som en referens enligt artikel 16.2 d i förordning (EU) 2016/1011 ska innehålla uppgifter om vilken typ av verksamhet som utförts av rapportören under tillsyn som gett upphov till exponeringen.

3. Dokumentation av interna och externa revisioner enligt artikel 16.2 e i förordning (EU) 2016/1011 ska innehålla uppgifter om revisionsuppdraget, revisionsrapporten och alla åtgärder som vidtagits till följd av revisionen.

4. Punkt 3 ska inte tillämpas på rapportörer under tillsyn som rapporterar till signifikanta referensvärden.

Artikel 7

Expertbedömningar

De riktlinjer som en rapportör under tillsyn är skyldig att fastställa enligt artikel 16.3 i förordning (EU) 2016/1011 där dataunderlaget baseras på expertbedömningar, ska innehålla minst följande delar:

a) En ram för säkerställande av konsekvens mellan olika uppgiftslämnare, och konsekvens över tid, med avseende på tillämpningen av avgöranden eller skönsmässiga bedömningar.

b) Identifiering av de olika typer av information som får, eller inte får, beaktas vid avgöranden eller skönsmässiga bedömningar.

c) Förfaranden för granskning av all tillämpning av avgöranden och skönsmässiga bedömningar.

Artikel 8

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 25 januari 2019.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 juli 2018.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande